

Artikel I

De Wet inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A.

Artikel 3.20 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde tot en met twaalfde lid worden vernummerd tot tweede tot en met elfde lid.
2. Het tiende lid (nieuw) vervalt, onder vernummering van het elfde lid (nieuw) tot tiende lid.

Artikel I, onderdelen A, E, en F, en artikel III (artikelen 3.20, 10a.4 en 10b.1 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Voor een toelichting op de wijzigingen van de artikelen 3.20, 10a.4 en 10b.1 **Wet IB 2001**, die zien op aan ondernemers ook voor privégebruik ter beschikking staande nulemissieauto's, wordt verwezen naar de toelichting op de voorgestelde wijzigingen van de artikelen 13bis, 35o en 36c Wet LB 1964, die zien op door een werkgever aan werknemers ook voor privégebruik ter beschikking gestelde nulemissieauto's.

B.

Artikel 3.42, vierde lid, aanhef, komt te luiden:

Energie-investeringen worden voor ten hoogste de volgende bedragen in aanmerking genomen, met dien verstande dat het totale bedrag aan energie-investeringen dat per belastingplichtige per jaar in aanmerking wordt genomen niet meer bedraagt dan € 151.000.000:.

Artikel I, onderdeel B (artikel 3.42 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Artikel 3.42, vierde lid, **Wet IB 2001** voorziet in een tweetal plafonds betreffende de energie-investeringen die onder de EIA gebracht kunnen worden. Artikel 3.42, vierde lid, aanhef en onderdeel a, Wet IB 2001 bepaalt dat als bedrag aan energie-investeringen ten hoogste € 151 miljoen in aanmerking wordt genomen, indien de onderneming die de ondernemer voor eigen rekening drijft geen deel uitmaakt van een samenwerkingsverband met een of meer andere ondernemers die daarbij voor eigen rekening een onderneming drijven of belastingplichtigen voor de vennootschapsbelasting. Artikel 3.42, vierde lid, aanhef en onderdeel b, Wet IB 2001 voorziet in eenzelfde plafond voor de situatie waarin de onderneming die de ondernemer voor eigen rekening drijft wel deel uitmaakt van een zodanig samenwerkingsverband en voorziet daarbij in een toerekeningssystematiek aan de deelnemers in het samenwerkingsverband.

Thans is niet voorzien in een bepaling die specificeert of en hoe artikel 3.42, vierde lid, onderdelen a en b, Wet IB 2001 moeten worden samengeteld. Dat kan er in de praktijk in resulteren dat ingeval (bijvoorbeeld) een bv zelf energie-investeringen doet en daarnaast via een samenwerkingsverband energie-investeringen doet, de bv effectief voor meer dan € 151 miljoen aan energie-investeringen onder de EIA kan brengen. De voorgestelde wijziging van artikel 3.42, vierde lid, aanhef, Wet IB 2001 introduceert een 'samentelplafond' dat regelt dat als totaalbedrag aan energie-investeringen ten hoogste € 151 miljoen per belastingplichtige per jaar in aanmerking wordt genomen.

C.

In artikel 4.6, onderdeel e, wordt "onderdeel f" vervangen door "onderdeel e".

Artikel I, onderdeel C (artikel 4.6 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 4.6, onderdeel e, **Wet IB 2001** wordt een redactionele omissie hersteld. De huidige tekst van die bepaling verwijst naar artikel 9, eerste lid, onderdeel f, **Wet Vpb 1969**. Ingevolge artikel II, onderdeel K, van de Wet fiscaal kwalificatiebeleid rechtsvormen is artikel 9, eerste lid, onderdeel e, Wet Vpb 1969, onder verlettering van de onderdelen f tot en met h tot e tot en met g, met ingang van 1 januari 2025 vervallen. Daarbij is per abuis de in artikel 4.6, onderdeel e, Wet IB 2001 opgenomen verwijzing naar artikel 9, eerste lid, onderdeel f, Wet Vpb 1969 niet overeenkomstig gewijzigd in een verwijzing naar artikel 9, eerste lid, onderdeel e, Wet Vpb 1969. Met de voorgestelde wijziging wordt deze verwijzing met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2025 alsnog aangepast.

D.

In artikel 4.41, derde lid, derde zin, wordt "verwijdende en de verkrijgende vennootschap" vervangen door "verdwijnende en de verkrijgende vennootschap houdt".

Artikel I, onderdeel D (artikel 4.41 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Ingevolge artikel I, onderdeel B, van Overige fiscale maatregelen 2025 is per 1 januari 2025 een zin aan artikel 4.41, derde lid, Wet IB 2001 toegevoegd. Die zin bevat twee redactionele omissies, die met de onderhavige wijziging worden hersteld.

E.

Artikel 10a.4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede tot en met vierde lid vervallen, onder vernummering van het vijfde lid tot derde lid.
2. Na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:
  2. Na de eerste wijziging van de CO₂-uitstootgrens of het percentage in artikel 3.20, tweede lid zoals dat luidde op 31 december 2025 na de datum van eerste toelating van de auto, is voor een periode van 60 maanden te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgend op de datum van eerste toelating, de verlaging, bedoeld in die bepaling, van toepassing overeenkomstig de bepalingen die gelden direct voorafgaand aan die wijziging.

F.

In artikel 10b.1 vervallen het tweede lid alsmede de aanduiding "1." voor het eerste lid.

Artikel II

In de Wet inkomstenbelasting 2001 wordt met ingang van 1 januari 2027, in artikel 4.13, vijfde lid, "zesde lid" vervangen door "vierde lid".

Artikel II (artikel 4.13 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Ingevolge artikel I, onderdeel I, van het Belastingplan 2025 (BP 2025) zijn met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2023 twee leden (een zesde en zevende lid) aan artikel 4.13 Wet IB 2001 toegevoegd. Ingevolge artikel I, onderdeel J, BP 2025 zijn deze twee leden vernummerd tot vierde en vijfde lid, in verband met het vervallen van twee leden die ingevolge het Belastingplan 2024 waren ingevoegd. Genoemd vijfde lid bevat echter een verwijzing naar het (niet meer bestaande) zesde lid in plaats van naar het vierde lid. Ingevolge artikel LXV, eerste lid, onderdeel b, BP 2025 geldt de genoemde vernummering van artikel 4.13, zesde en zevende lid, Wet IB 2001, en daarmee de onjuiste verwijzing, ook voor het jaar 2023.¹ Daarom wordt voorgesteld om deze redactionele omissie zowel voor de structurele situatie als – via de inwerkingtredingsbepaling – voor het jaar 2023 te herstellen.

Artikel III

In de Wet inkomstenbelasting 2001 komt met ingang van 1 januari 2031 artikel 10a.4, tweede lid, te vervallen.

Artikel IV

In de Zorgverzekeringswet wordt in artikel 49, vierde lid, “elfde en vijftiende lid” vervangen door “tiende en veertiende”.

Artikel V en Artikel VIII (artikel 40 van de Zorgverzekeringswet en artikel 59 van de Wet financiering sociale verzekeringen)

In artikel 49, vierde lid, Zvw en artikel 59, achtste lid, Wfsv wordt verwezen naar enkele leden van artikel 13bis Wet LB 1964. In verband met de voorgestelde vernummering van die leden wordt voorgesteld de genoemde verwijzingen eveneens aan te passen zodat zij weer naar de goede leden verwijzen.

Artikel V

De Wet op de loonbelasting 1964 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 10a, negende lid, wordt “vierde lid, onderdeel a” vervangen door “vierde lid, onderdeel b”.

Artikel VI, onderdeel A (artikel 10a van de Wet op de loonbelasting 1964)

In artikel 10a, negende lid, Wet LB 1964 wordt ingevolge de Wet aanpassing fiscale regeling aandelenoptierechten sinds 1 januari 2023 abusievelijk verwezen naar artikel 13a, vierde lid, onderdeel a, Wet LB 1964 in plaats van naar artikel 13a, vierde lid, onderdeel b, Wet LB 1964.

---

¹ Tot de in het BP 2025 opgenomen wetswijziging had artikel 4.13 Wet IB 2001 in 2023 namelijk drie leden en in 2024, als gevolg van het Belastingplan 2024, vijf leden.

Artikel 10a, negende lid, Wet LB 1964 ziet op de situatie waarin door uitoefening van een aandelenoptie verkregen aandelen gedurende een bepaalde periode na uitoefening op basis van een contractuele bepaling niet verhandelbaar zijn. Dat is ook de situatie waar artikel 13a, vierde lid, onderdeel b, Wet LB 1964 op ziet en artikel 13a, vierde lid, onderdeel a, Wet LB 1964 juist niet. Voorgesteld wordt de onjuiste verwijzing met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2023 te herstellen.

B.

Artikel 13bis wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde tot en met negentiende lid worden vernummerd tot tweede tot en met achttiende lid.
2. In het tiende lid (nieuw) wordt "zevende lid" vervangen door "zesde lid".
3. Het zeventiende lid (nieuw) vervalt, onder vernummering van het achttiende lid (nieuw) tot zeventiende lid.

Artikel VI, onderdelen B, C en E, en artikel VII (artikelen 13bis, 35o en 36c van de Wet op de loonbelasting 1964)

Omdat artikel 13bis, tweede lid, Wet LB 1964 op grond van de in artikel 35o Wet LB 1964 opgenomen horizonbepaling per 1 januari 2026 vervalt moeten per die datum:

- artikel 13bis, achttiende lid, Wet LB 1964 komen te vervallen;
- de meeste leden van artikel 13bis Wet LB 1964 worden vernummerd;
- de in artikel 13bis, elfde lid, Wet LB 1964 opgenomen verwijzing naar het zevende lid van dat artikel worden aangepast aan de met het vervallen van artikel 13bis, tweede lid, Wet LB 1964 samenhangende vernummering;
- artikel 35o Wet LB 1964 worden aangepast; en .
- de tekst van artikel 13bis, achttiende lid, Wet LB 1964 worden opgenomen in artikel 36c Wet LB 1964.

Met de voorgestelde wijzigingen wordt dit bewerkstelligd. Het voorstel om artikel 13bis, achttiende lid, Wet LB 1964 te laten vervallen hangt samen met de omstandigheid dat die bepaling regelt dat voor auto's gerekend vanaf de eerste dag van de maand volgend op de datum van eerste toelating minimaal 60 maanden gebruik kan worden gemaakt van de verlaagde bijtelling uit artikel 13bis, tweede lid, Wet LB 1964 zoals dat gold direct voorafgaand aan een wijziging van de uitstootgrens of het percentage in genoemd tweede lid. Omdat de verlaagde bijtelling per 1 januari 2026 voor nieuwe auto's wordt geschrapt, wordt voorgesteld om de strekking van artikel 13bis, achttiende lid, Wet LB 1964 te verplaatsen naar een in te voegen artikel 36c, tweede lid, Wet LB 1964, waarin dus het bij artikel 13bis Wet LB 1964 behorende overgangsrecht is opgenomen. Daarbij wordt tevens voorgesteld het huidige artikel 36c, tweede, derde en vierde lid, Wet LB 1964 te schrappen, omdat die leden inmiddels overbodig zijn geworden.

Omdat er vanaf 1 januari 2031 geen auto's meer onder het in het voorgestelde artikel 36c, tweede lid, Wet LB 1964 opgenomen overgangsrecht kunnen vallen, wordt verder voorgesteld om dat lid per 1 januari 2031 weer te laten vervallen.

C.

Artikel 35o wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.
2. In het eerste lid (nieuw) wordt "De artikelen" vervangen door "Artikel" en vervalt "en 38q, derde lid,". Voorts wordt "vervallen" vervangen door "vervalt".
3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
  2. Artikel 38q, derde en vierde lid, vervalt met ingang van 1 januari 2028.

Artikel VI, onderdelen C, D en H (artikelen 35o en 38q van de Wet op de loonbelasting 1964)

Met het amendement Inge van Dijk c.s.² op het Belastingplan 2024 is met ingang van 1 januari 2024 artikel 38q, derde lid, Wet LB 1964 geïntroduceerd. Dit regelt dat een pensioenregeling voor 18-20-jarigen mag uitstijgen boven de fiscale maxima voor pensioenopbouw als dit het gevolg is van een pensioenregeling waarin de pensioenopbouw niet of niet volledig is gekoppeld aan een AOW-franchise. Met ditzelfde amendement is een horizonbepaling opgenomen in artikel 35o Wet LB 1964. Deze horizonbepaling regelt dat artikel 38q, derde lid, Wet LB 1964 vervalt per 1 januari 2026. Zoals in het algemeen deel van deze memorie is toegelicht wordt voorgesteld de horizonbepaling aan te passen en daarmee de toepassing van artikel 38q, derde lid, Wet LB 1964 te verlengen met twee jaar tot en met 1 januari 2028. Daarnaast wordt met het in artikel VI, onderdeel H, opgenomen artikel 38q, vierde lid, Wet LB 1964 voorgesteld de verruiming van artikel 38q, derde lid, Wet LB 1964 van het fiscale kader voor pensioenopbouw voor 18-20 jarigen alleen te laten gelden voor reeds op 25 april 2025³ bestaande pensioenregelingen waarin de pensioenopbouw niet of niet volledig is gekoppeld aan een AOW-franchise.

Daarnaast wordt voorgesteld om met ingang van 1 januari 2026, na toepassing van artikel 35o, eerste lid (nieuw), Wet LB 1964, artikel 35o, eerste lid, Wet LB 1964 te laten vervallen aangezien artikel 13bis, tweede lid, Wet LB 1964 ingevolge artikel 35o, Wet LB 1964 per 1 januari 2026 vervalt en artikel 35o, eerste lid, Wet LB 1964 direct daarna geen belang meer heeft.

D.

Artikel 35o, eerste lid, alsmede de aanduiding "2." voor het tweede lid vervallen.

E.

Artikel 36c wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede tot en met vierde lid vervallen, onder vernummering van het vijfde lid tot derde lid.
2. Na het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:
3. Na de eerste wijziging van de CO₂-uitstootgrens of het percentage in artikel 13bis, tweede lid, zoals dat luidde op 31 december 2025 na de datum van eerste toelating van de auto, is voor een periode van 60 maanden te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgend op de datum van eerste toelating, de verlaging, bedoeld in die bepaling, van toepassing overeenkomstig de bepalingen die gelden direct voorafgaand aan die wijziging.

² Kamerstukken II, 2023/24, 36418, nr. 108.

³ Op deze datum is de Kamer geïnformeerd over dit voornemen tot verlenging, Kamerstukken II 2024/25, 32140, nr. 251.

F.

Artikel 38b wordt als volgt gewijzigd:

1. In het derde lid wordt "onderdelen d of e" vervangen door "onderdelen d of e," en vervalt ", van deze wet".

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. Het tweede lid is niet van toepassing op:

a. een aanspraak ingevolge een wezenpensioenregeling als bedoeld in artikel 18c zoals dat luidde op 30 juni 2023 die is ontstaan of waarvan de uitkeringen zijn ingegaan voor het tijdstip waarop die aanspraak is omgezet in een aanspraak ingevolge een premieovereenkomst als bedoeld in artikel 10 van de Pensioenwet of artikel 28 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling;

b. een aanspraak ingevolge een nabestaandenoverbruggingspensioenregeling als bedoeld in artikel 18f zoals dat luidde op 30 juni 2023 waarvan de uitkeringen zijn ingegaan voor het tijdstip waarop die aanspraak is omgezet in een aanspraak ingevolge een premieovereenkomst als bedoeld in artikel 10 van de Pensioenwet of artikel 28 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling;

c. een aanspraak ingevolge een overbruggingspensioenregeling als bedoeld in artikel 38f zoals dat luidde op 30 juni 2023 waarvan de uitkeringen zijn ingegaan voor het tijdstip waarop die aanspraak is omgezet in een aanspraak ingevolge een premieovereenkomst als bedoeld in artikel 10 van de Pensioenwet of artikel 28 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling.

Artikel VI, onderdeel F (artikel 38b van de Wet op de loonbelasting 1964)

Artikel 38b, eerste lid, Wet LB 1964 voorziet in eerbiedigende werking voor bestaande pensioenaanspraken bij een wijziging van hoofdstuk IIB Wet LB 1964. Op grond van artikel 38b, tweede lid, Wet LB 1964 is de eerbiedigende werking van artikel 38b, eerste lid, Wet LB 1964 niet van toepassing op situaties waarin aanspraken zijn omgezet (ingevoerd) in aanspraken ingevolge een pensioenregeling als bedoeld in artikel 10 **PW** of artikel 28 **Wvb**. De fiscale eerbiedigende werking van artikel 38b, eerste lid, Wet LB 1964 ziet in zoverre dus alleen op aanspraken die niet zijn ingevoerd. Het voorgestelde artikel 38b, vierde lid, Wet LB 1964 regelt een uitzondering hierop. Met het voorgestelde artikel 38b, vierde lid, Wet LB 1964 wordt geregeld dat artikel 38b, tweede lid, Wet LB 1964 niet (en de in artikel 38b, eerste lid, Wet LB 1964 opgenomen eerbiedigende werking dus wel) van toepassing is op:

- een aanspraak ingevolge een wezenpensioenregeling als bedoeld in artikel 18c Wet LB 1964 zoals dat luidde op 30 juni 2023 dat is ontstaan of waarvan de uitkeringen zijn ingegaan voor het tijdstip van invaren van die aanspraak;

- een aanspraak ingevolge een nabestaandenoverbruggingspensioenregeling als bedoeld in artikel 18f Wet LB 1964 zoals dat luidde op 30 juni 2023 waarvan de uitkeringen zijn ingegaan voor het tijdstip van invaren van die aanspraak;

- een aanspraak ingevolge een overbruggingspensioenregeling als bedoeld in artikel 38f Wet LB 1964 zoals dat luidde op 30 juni 2023 waarvan de uitkeringen zijn ingegaan voor het tijdstip van invaren van die aanspraak.

Dit betekent dat een dergelijk wezenpensioen, een dergelijk nabestaandenoverbruggingspensioen en een dergelijk overbruggingspensioen blijven geëerbiedigd na invaren, dat wil zeggen dat de tot de datum van invaren geldende tekst van hoofdstuk IIB Wet

LB 1964 ook daarna van toepassing blijft op dat pensioen. Voorgesteld wordt de voorgestelde invoering van artikel 38b, vierde lid, Wet LB 1964 terugwerkende kracht te geven tot en met 1 januari 2025 zoals in het algemeen deel van deze memorie is toegelicht voor wezenpensioenen en overbruggingspensioenen. Voor een nabestaandenoverbruggingspensioenen als bedoeld in artikel 18f Wet LB 1964 zoals dat luidde op 30 juni 2023 kan een vergelijkbare problematiek ontstaan bij invaren. Tot de inwerkingtreding van de Wtp mocht in aanvulling op het partnerpensioen of op het wezenpensioen een pensioenregeling voorzien in een nabestaandenoverbruggingspensioen in verband met het mogelijk ontbreken van uitkeringen ingevolge de Algemene nabestaandenwet en een compensatie voor de verschuldigdheid van premie voor de volksverzekeringen over het partnerpensioen voor en na de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet (de zogenoemde premiecompensatie). De premiecompensatie is met de inwerkingtreding van de Wtp vervallen. In de praktijk werd die nauwelijks gebruikt. Het is echter niet uit te sluiten dat er in de praktijk nog nabestaandenoverbruggingspensioenregelingen zijn met premiecompensatie. Voorgesteld wordt deze eveneens te eerbiedigen met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2025 vergelijkbaar aan het overbruggingspensioen en wezenpensioen.

Ten slotte wordt voorgesteld twee redactionele verbeteringen in artikel 38b, derde lid, Wet LB 1964 aan te brengen en deze te laten terugwerken tot en met 1 januari 2023, zijnde de datum waarop de betreffende redactionele onvolkomenheden zijn ontstaan.

G.

Aan artikel 38d wordt een lid toegevoegd luidende:

3. Artikel 18d, derde lid, is van overeenkomstige toepassing op een prepensioenregeling als bedoeld in het eerste lid waarvan de uitkeringen zijn ingegaan voor het tijdstip waarop die aanspraak is omgezet in een aanspraak ingevolge een premieovereenkomst als bedoeld in artikel 10 van de Pensioenwet of artikel 28 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling.

Artikel VI, onderdeel G (artikel 38d van de Wet op de loonbelasting 1964)

Artikel 38d, eerste lid, Wet LB 1964 voorziet in overgangsrecht voor een op 31 december 2004 bestaande prepensioenregeling. Op grond van dit overgangsrecht wordt een dergelijk prepensioen ook na invaren geëerbiedigd. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 38b, tweede lid, Wet LB 1964 niet van toepassing is op een dergelijk prepensioen aangezien artikel 38b, eerste lid, Wet LB 1964 spreekt over de begrenzings van artikel 18, derde lid, Wet LB 1964 en niet (mede) op die van artikel 38d Wet LB 1964.

Op grond van het overgangsrecht van artikel 38d Wet LB 1964 is het niet mogelijk dat een prepensioen als variabele uitkering wordt uitgekeerd. Met een variabele uitkering wordt hier bedoeld een variabele uitkering in de zin van de PW en Wvb waarbij financiële mee- of tegenvallers die het gevolg zijn van het beleggingsrisico na ingang van de uitkering worden verwerkt in de hoogte van de uitkering. Het past niet goed bij het wettelijke kader van de Wtp dat een prepensioen geen variabele uitkering kan zijn (vooral niet bij de solidaire premieovereenkomst die veelal door pensioenfondsen wordt gehanteerd en die variabele uitkeringen kent). Bij invaren van een prepensioen leidt dit er namelijk toe - als gevolg van toepassing van het fiscale overgangsrecht - dat een prepensioen moet worden omgezet in een levenslang ouderdomspensioen aangezien een variabel prepensioen fiscaal niet is toegestaan (en een variabel levenslang

ouderdomspensioen wel). Zoals in paragraaf PM van het algemeen deel van deze memorie is toegelicht kan dat onverwachte en onwenselijke gevolgen hebben voor werknemers met een ingegaan prepensioen. Met de voorgestelde toevoeging van een lid aan artikel 38d Wet LB 1964 wordt bewerkstelligd dat een voor overgang naar de Wtp ingegaan prepensioen – binnen de begrenzings die in artikel 18d, derde lid, Wet LB 1964 zijn opgenomen - ook als een variabele uitkering kan worden uitgekeerd. Dat betekent dat uitkeringen uit een prepensioenregeling niet alleen vaste uitkeringen mogen zijn maar dat deze ook variabel (afhankelijk van onder andere beleggingsrendementen) mogen zijn. Met deze aanpassing wordt bewerkstelligd dat een prepensioen na invaren intact kan blijven als een tijdelijke pensioenuitkering. Voorgesteld wordt deze wijziging terugwerkende kracht te geven tot en met 1 januari 2025 zoals in paragraaf PM van het algemeen deel van deze memorie is toegelicht.

H.

Aan artikel 38q wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. Het derde lid is uitsluitend van toepassing voor op 25 april 2025 bestaande regelingen waarin de opbouw niet of niet volledig is gekoppeld aan een franchise.

Artikel VI

In de wet op de loonbelasting 1964 komt met ingang van 1 januari 2031 artikel 36c, tweede lid, te vervallen, onder vernummering van het derde tot tweede lid.

Artikel VII

In de Wet financiering sociale verzekeringen wordt in artikel 59, achtste lid, wordt "elfde en vijftiende lid" steeds vervangen door "tiende en veertiende lid".

Artikel VIII

De Wet op de vennootschapsbelasting 1969 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 2, twaalfde lid, wordt "twaalfde lid" vervangen door "elfde lid".

Artikel IX, onderdeel A (artikel 2 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 2, twaalfde lid, Wet Vpb 1969 wordt een redactionele omissie hersteld. De huidige tekst van die bepaling verwijst naar artikel 2, twaalfde lid, Wet Vpb 1969. Ingevolge artikel II, onderdeel B, van de Wet fiscaal kwalificatiebeleid rechtsvormen is artikel 2, elfde lid, Wet Vpb 1969, onder vernummering van het twaalfde en dertiende lid tot elfde en twaalfde lid, met ingang van 1 januari 2025 vervallen. Daarbij is per abuis de in artikel 2, twaalfde lid, Wet Vpb 1969 opgenomen verwijzing naar artikel 2, twaalfde lid, Wet Vpb 1969 niet overeenkomstig gewijzigd in een verwijzing naar artikel 2, elfde lid, Wet Vpb 1969.

Met de voorgestelde wijziging wordt deze verwijzing met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2025 alsnog aangepast.

B.

Aan artikel 15bd, tweede lid, onderdeel b, wordt toegevoegd "of natuurlijke personen".

Artikel IX, onderdeel B (artikel 15bd van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

In afdeling 2.9b Wet Vpb 1969 is geregeld dat rente ter zake van geldleningen boven een bepaalde drempel bij banken en verzekeraars niet voor aftrek in aanmerking komt. Artikel 15bd, tweede lid, aanhef en onderdeel b, Wet Vpb 1969 regelt dat onder renten ter zake van geldleningen onder voorwaarden niet worden begrepen: renten ter zake van geldleningen die zijn verkregen van groepslichamen als bedoeld in artikel 15bd, eerste lid, onderdeel h, Wet Vpb 1969. Hiermee is de minimumkapitaalregel in beginsel niet van toepassing op het interne liquiditeitsbeheer van banken en verzekeraars. Om er zeker van te zijn dat het ook in materiële zin om geldleningen gaat die zijn verkregen van een groepslichaam, dient de belastingplichtige ingevolge artikel 15bd, tweede lid, onderdeel b, Wet Vpb 1969 aannemelijk te maken dat de groepsleningen niet direct verband houden met geldleningen verkregen van niet-groepslichamen. De voorgestelde wijziging van artikel 15bd, tweede lid, onderdeel b, Wet Vpb 1969 regelt dat de belastingplichtige eveneens aannemelijk moet maken dat de groepsleningen niet direct verband houden met geldleningen verkregen van natuurlijk personen, zoals deposito's. Voorgesteld wordt deze wijziging toepassing te laten vinden met betrekking tot boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2026.

Artikel IX

In de Wet bronbelasting 2021 wordt in artikel 2.1, zevende lid, "twaalfde lid" vervangen door "elfde lid".

Artikel XII (artikel 2 van de Wet bronbelasting 2021)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 2, zevende lid, van de Wet bronbelasting 2021 (Wet BB 2021) wordt een redactionele omissie hersteld. De huidige tekst van die bepaling verwijst naar artikel 2, twaalfde lid, Wet Vpb 1969. Ingevolge artikel II, onderdeel B, van de Wet fiscaal kwalificatiebeleid rechtsvormen is artikel 2, elfde lid, Wet Vpb 1969, onder vernummering van het twaalfde en dertiende lid tot elfde en twaalfde lid, met ingang van 1 januari 2025 vervallen. Daarbij is per abuis de in artikel 2, zevende lid, Wet BB 2021 opgenomen verwijzing naar artikel 2, twaalfde lid, Wet Vpb 1969 niet overeenkomstig gewijzigd in een verwijzing naar artikel 2, elfde lid, Wet Vpb 1969. Met de voorgestelde wijziging wordt deze verwijzing met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2025 alsnog aangepast.

Artikel X

In de Wet op belastingen van rechtsverkeer wordt in artikel 14, derde lid, "zevende lid" vervangen door "achtste lid".

Artikel XIII (artikel 14 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer)

Met de Fiscale verzamelwet 2025 is per 1 januari 2025 in artikel 9 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer (WBR) een lid ingevoegd, waarbij het vijfde tot en met zevende lid van dat artikel zijn vernummerd tot zesde tot en met achtste lid. Hierbij is verzuimd de in artikel 14, derde lid, WBR opgenomen verwijzing naar artikel 9, zevende lid, WBR ook aan te passen. Met de voorgestelde maatregel wordt dit met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2025 hersteld.

Artikel XI

De Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 6, derde lid, wordt "onder 3°" vervangen door "onder 2°".

Artikel XIV, onderdeel A (artikel 6 Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Als gevolg van artikel XVI van de Overige Fiscale Maatregelen 2025 is het voormalige artikel 6, tweede lid, onderdeel a, onder 2, Wet BPM 1994 komen te vervallen. Als gevolg hiervan is de verwijzing in artikel 6, derde lid, Wet BPM 1992 niet langer juist. Voorgesteld wordt om de verwijzing te herstellen

B.

In artikel 16b, tweede lid, wordt "tabellen" vervangen door "tabel".

Artikel XIV, onderdeel B (artikel 16b Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

De specifieke tarieftabel voor plug-in hybride personenauto's is per 1 januari 2025 vervallen. Hierdoor bevat artikel 9 van de Wet BPM 1992 vanaf die datum nog maar één tarieftabel. In artikel 16b, tweede lid, van de Wet BPM 1992 wordt echter abusievelijk nog verwezen naar "tabellen", waar dat per 1 januari 2025 "tabel" zou moeten zijn. Voorgesteld wordt daarom om de verwijzing in artikel 16b, tweede lid, te corrigeren.

Artikel XII

In de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 vervalt hoofdstuk VI.

Artikel XV (hoofdstuk VI van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994)

Voor een toelichting op dit onderdeel wordt verwezen naar **paragraaf 2.8** van het algemene deel van deze memorie van toelichting.

Artikel XIII

Artikel 10 van de Wet belasting zware motorrijtuigen wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt in de tabel in kolom 4 "€ 318" vervangen door "€ 319".
2. In het tweede lid wordt in de tabel in kolom 4 "€ 127" vervangen door "€ 124".
3. In het derde lid wordt in de tabel in kolom 4 "€ 11" vervangen door "€ 12".
4. In het vierde lid wordt in de tabel in kolom 4 "€ 11" vervangen door "€ 12" en "€ 3" door "€ 4".

Artikel XVI (artikel 10 van de Wet belasting zware motorrijtuigen)

Vastgesteld is dat abusievelijk vijf tarieven zoals deze zijn opgenomen in de Wet belasting zware motorrijtuigen niet overeenkomen met de tarieven waaraan Nederland zich via het Eurovignetverdrag heeft gecommitteerd. Deze omissie is opgemerkt en kenbaar gemaakt voorafgaande aan de inwerkingtreding van de tarieven bij het Besluit van 10 februari 2025 tot vaststelling van het tijdstip van inwerkingtreding van artikel II van de Wet van 26 juni 2024, houdende goedkeuring en uitvoering van het Protocol van 29 maart 2023 te Brussel tot wijziging van het Verdrag van 9 februari 1994 inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens (Stb. 2025, 41). Vastgesteld is dat Nederland de tarieven dient toe te passen zoals deze binnen het Eurovignetverdrag zijn afgesproken. Hoewel aan belastende regelingen, behoudens in uitzonderlijke gevallen, geen terugwerkende kracht wordt toegekend, wordt voorgesteld de tarieven toch met terugwerkende kracht te herstellen. De reden hiervoor is allereerst dat de foutieve tarieven niet zijn toegepast. Via de portalen zijn de vignetten enkel verkocht tegen het tarief zoals dat binnen het Eurovignetverdrag is afgesproken. Het corrigeren van de tarieven in de Wet belasting zware motorrijtuigen is in de praktijk dan ook niet belastend. Daarbij geldt tevens dat juist door af te zien van een tariefwijziging met terugwerkende kracht ten onrechte de indruk zou kunnen ontstaan dat de nieuwe tarieven pas na deze wetwijziging van toepassing zouden zijn. Om die reden wordt het herstel met terugwerkende kracht gerechtvaardigd geacht.

Artikel XIV

In de Wet belastingen op milieugrondslag wordt in artikel 64, vierde en vijfde lid, "21 juli 2008" vervangen door "datum 2025".

Artikel XVII (artikel 64 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 64, vierde en vijfde lid, Wbm wordt de verwijzing naar de betreffende SBI-codes geactualiseerd. Daartoe wordt de verwijzing naar de SBI2008 vervangen door SBI2025. Aan de wijziging wordt terugwerkende kracht verleend tot en met datum 2025.

Artikel XV

In de Algemene douanewet komt artikel 1:6 te luiden:

Artikel 1:6

1. Afdeling 2.3 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing voor zover ingevolge regelingen als bedoeld in artikel 1:1 voor het berichtenverkeer langs elektronische weg gebruik wordt gemaakt van elektronische gegevensverwerkingstechnieken of voor zover bij die regelingen een andere wijze van berichtenverkeer is toegelaten.

2. In afwijking van de artikelen 2:7, 2:8 en 2:13 van de Algemene wet bestuursrecht kunnen bij ministeriële regeling berichten worden aangewezen waarvoor, alsmede omstandigheden waaronder, het berichtenverkeer anders plaatsvindt dan langs elektronische weg.

3. Titel 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Artikel XVIII (artikel 1:6 van de Algemene douanewet)

Een aantal van de wijzigingen van de Awb in verband met de Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer (Wmebv) zijn in strijd met dan wel zijn een herhaling van het direct werkende EU-recht of ander internationaal recht. Met het voorgestelde artikel 1:6 Adw wordt om die reden een aantal artikelen van de Awb niet van toepassing verklaard.

In het voorgestelde artikel 1:6, eerste lid, Adw wordt afdeling 2.3 Awb (verkeer langs elektronische weg) niet van toepassing verklaard voor zover er voor het berichtenverkeer gebruik moet worden gemaakt van elektronische gegevensverwerkingstechnieken ingevolge regelingen als bedoeld in artikel 1:1 Adw of dat die regelingen een andere wijze van berichtenverkeer toelaten.

Alhoewel in het geval van rechtstreeks werkend EU-recht en ander rechtstreek werkende internationaal recht dat recht automatisch voorgaat wordt toch voorgesteld in artikel 1:6, eerste lid, Adw afdeling 2.3 Awb expliciet uit te sluiten indien regelingen als bedoeld in artikel 1:1 Adw voorschrijven dat gebruik wordt gemaakt van elektronische gegevensverwerkingstechnieken. In de Adw is het de gebruikelijke systematiek dat in het geval dat de betreffende materie eveneens is geregeld in direct werkend internationaal recht, waaronder EU-recht, de toepassing van de betreffende Awb-bepaling voor de duidelijkheid wordt uitgezonderd. Daarmee wordt ook de strijdigheid met rechtstreeks werkend EU-recht of ander rechtstreeks werkende internationaal recht voorkomen.

Voor het rechtstreeks werkend EU-recht kan onder andere worden gedacht aan de Europese en nationale elektronische gegevensverwerkingssystemen van de douane. De rechtstreekse werking van in artikel 1:1 Adw bedoelde Europese regelingen verhindert dat de lidstaten daarvan afwijken. Een voorbeeld van Europees elektronisch gegevensverwerkingstechniek is Single Window Certex. Omdat deze gegevensverwerkingssystemen dynamisch en vrijwel continu aan verandering onderhevig zijn, is het ondoenlijk om een limitatieve opsomming van de betreffende elektronische gegevensverwerkingstechnieken in de wet of lagere regelgeving op te nemen. Voor een overzicht en tijdpad van de Europese elektronische systemen wordt onder meer verwezen naar het Uitvoeringsbesluit (EU) 2023/2879 van de Commissie van 15 december 2023 tot vaststelling van het werkprogramma voor de ontwikkeling en de uitrol van de elektronische systemen waarin het DWU voorziet (PbEU C 2023/8568). In het voorgestelde artikel 1:6, tweede lid, Adw wordt daarom verwezen naar de in artikel 1:1 Adw bedoelde regelingen die het gebruik van elektronische gegevensverwerkingstechnieken verplichten en niet naar de elektronische gegevensverwerkingstechnieken zelf. Dat maakt het voorgestelde artikel 1:6 Adw

toekomstbestendig. Dat geldt ook met het oog op (eventuele toekomstige) verdragen waarin bepaald kan worden hoe met de inspecteur moet worden gecommuniceerd.

Ook wordt in het voorgestelde artikel 1:6, eerste lid, Adw opgenomen dat als in genoemde internationale regelingen een andere wijze van berichtenverkeer is toegelaten afdeling 2.3 Awb eveneens wordt uitgesloten. Hierbij kan worden gedacht aan de mogelijkheid voor een reiziger die vanuit een derde land in Nederland de EU binnenkomt aangifte te doen door te gaan via het groene kanaal (aangifte door middel van een handeling). Daarnaast kan niet worden verlangd dat een papieren document dat is afgegeven in een ander land, ook al mocht dat ook de vorm hebben mogen aannemen van een elektronische bericht, alhier zou moeten worden omgezet in een ander elektronisch bericht. Voorbeelden van papieren documenten zijn het TIR-carnet, het ATA-carnet of oorsprongsbescheiden.

In het voorgestelde artikel 1:6, tweede lid, Adw wordt de mogelijkheid gecreëerd om in afwijking van de artikelen 2:7, 2:8 en 2:13 Awb soorten van berichten waarvoor en omstandigheden waaronder kunnen worden aangewezen waarbij het berichtenverkeer anders kan plaatsvinden dan langs elektronische weg.

Voorbeelden hiervan zijn vrijstellingsverzoeken voor diplomaten en vrijstellingsverzoeken voor militaire goederen. In al die gevallen is het op dit moment niet mogelijk om ze anders dan op papier in te dienen en te behandelen dan wel geldt dat deze verplicht op papier moeten worden ingediend.

In het voorgestelde artikel 1:6, derde lid, Adw wordt titel 5.2 Awb niet van toepassing verklaard. Dit derde lid bevat de huidige uitzondering, een inhoudelijke wijziging wordt hierbij niet beoogd.

Tot slot wordt voorgesteld artikel XVIII op hetzelfde tijdstip in werking te laten treden als artikel I, onderdeel D, Wmebv. Zoals toegelicht in het algemeen deel van deze memorie is de beoogde inwerkingtredingsdatum van artikel I, onderdeel D, Wmebv 1 januari 2026. Dit wordt geregeld in artikel XXXI, tweede lid.

Artikel XVI

1. Afdeling 2.3 van de Algemene wet bestuursrecht, zoals die luidde voor inwerkingtreding van artikel I, onderdeel D, van de Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer, blijft van toepassing op:

- a. de Wet compensatie wegens selectie aan de poort;
- b. de Wet hersteloperatie toeslagen;
- c. regelingen die zijn gegrond op andere wetten dan een belastingwet als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en ter zake waarvan aan een functionaris van de rijksbelastingdienst mandaat, volmacht of machtiging is verleend;
- d. beleidsregels betreffende het verlenen van uitstel van betaling voor de invordering van rijksbelastingen die door de COVID-19-pandemie zijn veroorzaakt.

2. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat in afwijking van artikel 2:7, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht het berichtenverkeer met de directeur, de inspecteur of de ontvanger, bedoeld in artikel 2, derde lid, onderdeel b, van de Algemene wet inzake

rijksbelastingen of het bestuur van 's Rijks belastingen, bedoeld in artikel 2, vierde lid, van die wet, niet op elektronische wijze plaatsvindt.

Artikel XXII (afdeling 2.3 van de Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer)

In het algemeen deel van deze memorie is uiteengezet dat de gemoderniseerde afdeling 2.3 Awb niet al met ingang van de beoogde datum van 1 januari 2026 volledig door de Belastingdienst kan worden uitgevoerd en voor de Belastingdienst dus tot en met 31 december 2029 gedeeltelijk buiten toepassing moet blijven. De voorgestelde maatregel bepaalt daartoe voor welke situaties de gemoderniseerde afdeling 2.3 Awb niet van toepassing is. De voorgestelde maatregel is tijdelijk van aard omdat zoals toegelicht in het algemeen deel van deze memorie de Belastingdienst de komende jaren toewerkt naar de situatie waarin de gemoderniseerde afdeling 2.3 Awb volledig kan worden uitgevoerd. Er is gekozen om voormelde materie in één bepaling op te nemen in plaats van in meerdere bepalingen in verscheidene wetten. De reden hiervoor is tweeledig. Ten eerste is dit als beginscenario het meest overzichtelijke alternatief. Daar komt bij dat latere wijzigingen, bijvoorbeeld doordat de Belastingdienst door verbeteringen van de ICT-infrastructuur aan bepaalde artikelen van de gemoderniseerde afdeling 2.3 Awb wel kan voldoen, slechts in één artikel hoeven te worden doorgevoerd. Dit bevordert dus ook de overzichtelijkheid in latere jaren. Ten tweede is de voorgestelde maatregel tijdelijk van aard. Dat maakt opname in een wetsvoorstel als het voorliggende opportuun.

Artikel XXII, eerste lid, zondert bepaalde wetten en regelingen als zodanig uit van de toepassing van de gemoderniseerde afdeling 2.3 Awb. Reden daarvoor is dat het berichtenverkeer bij deze wetten en regelingen vrijwel geheel op papier verloopt en de overige verplichtingen die de gemoderniseerde afdeling 2.3 Awb oplegt, zoals de elektronische notificatieplicht van artikel 2:10 Awb om die reden evenmin kunnen worden uitgevoerd. Voor de in artikel I, eerste lid, opgenomen wetten en regelingen is het daarom nodig dat de 'oude' afdeling 2.3 Awb blijft gelden, dat wil zeggen: afdeling 2.3 Awb voordat deze door artikel I, onderdeel D, Wmebv wordt gewijzigd.⁴ De in artikel XXII, eerste lid, vermelde Wet compensatie wegens selectie aan de poort (Wcsp) betreft geen heffing in de zin van artikel 1, eerste lid, AWR maar het ambtshalve verlenen van compensatie. Daardoor wordt de Wcsp niet bestreken door het met de Wet EBV ingevoerde artikel 3a AWR, in welk artikel voor het formele berichtenverkeer een van afdeling 2.3 Awb afwijkend regime is opgenomen dat nader is uitgewerkt in de Regeling elektronisch berichtenverkeer Belastingdienst (Regeling EBB).⁵ Dat betekent dat voor de Wcsp zonder nadere regeling de gemoderniseerde afdeling 2.3 Awb zou gaan gelden. Daarom wordt de Wcsp in het voorgestelde artikel uitgezonderd. Artikel XXII, eerste lid, vermeldt verder de Wet hersteloperatie toeslagen. In artikel XXII, eerste lid, worden tevens regelingen uitgezonderd die hun grondslag niet vinden in een belastingwet in de zin van de AWR maar die wel door een functionaris van de Belastingdienst worden uitgevoerd. Daarbij valt te denken aan de Tijdelijke subsidieregeling tegemoetkoming blokaansluitingen. Deze ministeriële regeling is - in reactie op de energiecrisis van 2021 en 2022 - onder beleidsverantwoordelijkheid van het toenmalige Ministerie voor Klimaat en Energie tot stand gekomen aangezien zij is gegrond op artikel 3 van de Kaderwet EZK- en LNV-subsidies, maar de

⁴ Voor de inwerkingtreding van artikel I, onderdeel D, Wmebv: zie Stb. 2024, 321.

⁵ De hoofdregel van de Wet EBV met betrekking tot het berichtenverkeer is: digitaal, tenzij. Er is daarmee dus sprake van onderschikking van de papieren weg ten opzichte van de elektronische weg. Dat wijkt af van de hoofdregel van afdeling 2.3 Awb, die uitgaat van nevenschikking van de papieren en elektronische weg.

uitvoering daarvan is gelet op artikel 7, eerste lid, van die regeling in mandaat aan de directeur-generaal Belastingdienst opgedragen⁶. Ten slotte worden in artikel XXII, eerste lid, de regelingen uitgezonderd betreffende het verlenen van uitstel van betaling van belastingschulden die zijn ontstaan als gevolg van de COVID-19-pandemie. Dit ziet op de maatregelen die tot doel hadden door de coronacrisis getroffen belastingschuldigen tegemoet te komen door aan hen onder voorwaarden uitstel van betaling van belastingschulden te verlenen en met hen een eventuele betalingsregeling te treffen. Deze maatregelen worden door de ontvanger uitgevoerd en zijn beschreven in het Besluit noodmaatregelen coronacrisis. Het gaat aldus alleen om schulden ter zake van rijksbelastingen in de zin van artikel 2, eerste lid, onderdeel a, IW 1990. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de in artikel XXII, eerste lid, vermelde wetten en regelingen naar hun aard tijdelijk zijn⁷.

Artikel XXII, tweede lid, geeft voor artikel 2:7 eerste lid van de gemoderniseerde afdeling 2.3 Awb aan in hoeverre dat artikel niet van toepassing is. Voor zowel het inkomende als uitgaande berichtenverkeer in de zin van artikel XXII, tweede lid, geldt het van afdeling 2.3 Awb afwijkende regime van de Wet EBB. De Wet EBB hanteert als uitgangspunt namelijk: digitaal, tenzij. De Wet EBB geeft dus geen keuze tussen elektronisch en papieren berichtenverkeer. De afwijking van de gemoderniseerde afdeling 2.3 Awb komt tot uitdrukking door in de AWR, Awir en IW 1990 expliciet af te wijken van artikelen 2:7, tweede lid, en 2:8 Awb.⁸ Deze bepalingen hoeven daarom geen vermelding. Er is in lijn met de formulering van artikel 2:7 Awb in artikel XXII, tweede lid, aanhef, gekozen voor het gebruik van het woord 'met', waardoor een opsomming van personen tussen wie en het bestuursorgaan berichtenverkeer plaatsvindt, achterwege kan blijven⁹. Artikel 2:7, eerste lid, Awb wordt in artikel XXII, tweede lid uitgezonderd, om buiten twijfel te stellen dat gelet op de Wet EBB kan worden voorgeschreven dat formeel berichtenverkeer uitsluitend langs elektronische weg geschiedt, zoals bijvoorbeeld suppletieaangiften in de omzetbelasting, en omdat voor niet alle berichtenstromen de elektronische weg per 1 januari 2026 mogelijk is. Bij ministeriële regeling, de Regeling Elektronisch berichtenverkeer (Regeling EBV), kan worden bepaald op welke manier het berichtenverkeer plaatsvindt. Het digitaal kunnen inzenden van berichten door burgers en bedrijven is voor de meeste (en meest voorkomende) berichtenstromen al geruime tijd mogelijk, zoals voor de aangifte Inkomstenbelasting of BTW. Voor een aantal berichtenstromen geldt echter dat het digitaal kunnen inzenden nog niet mogelijk is. Deze berichtenstromen zullen de komende jaren gefaseerd worden gedigitaliseerd. Voorbeelden van deze berichtenstromen zijn de kolenbelasting en het aanvragen van een nummer voor belastingconsulenten (beconnummer). De Belastingdienst heeft gekeken naar mogelijkheden om de keuze voor deze berichtenstromen al eerder mogelijk te maken middels bijvoorbeeld e-mailverzending of een uploadmogelijkheid. Vanwege de veiligheidsstandaarden die de Belastingdienst in acht moet nemen en de tijd die het bouwen van een tijdelijke uploadmogelijkheid in beslag neemt heeft de Belastingdienst gekozen voor een structurele oplossing, die enerzijds veilig en betrouwbaar is voor burgers, bedrijven en hun intermediairs en anderzijds goed, snel en foutloos werkt.

⁶ De regeling valt thans onder beleidsverantwoordelijkheid van het Ministerie van Klimaat en Groene Groei.

⁷ Zo is de Wcsp gekoppeld aan de aanslag en navorderingsaanslag, waarvoor wettelijke termijnen gelden waarbinnen deze moeten zijn opgelegd. Bij de hersteloperatie in het toeslagendomein kunnen met ingang van 1 januari 2024 geen nieuwe aanvragen meer worden ingediend.

⁸ Zie artikelen IV, V en IX Wmebv. Zie ook Kamerstukken II 2018/19, 35261, nr. 3, p. 6.

⁹ Wat de heffing en inning van rijksbelastingen betreft gaat het dan om belastingplichtigen, inhoudingsplichtigen en belastingschuldigen (zie artikel 3a AWR en artikel 7c IW 1990).

Voorgesteld wordt artikel XXII per 1 januari 2026 in werking te laten treden.

Artikel XVII

De Invorderingswet 1990 wordt als volgt gewijzigd:

A.

In artikel 70b, tweede lid, wordt “eenentwintigste lid” vervangen door “tweeëntwintigste lid”.

Artikel XXIV, onderdeel A (artikel 70b van de Invorderingswet 1990)

Per 1 januari 2023 is het beleid inzake uitstel van betaling bij schrijnende situaties rondom erfbelastingsschulden – dat sinds 1 juli 2021 tijdelijk in de Leidraad Invordering 2008 was opgenomen – vervangen door het nieuwe artikel 25, eenentwintigste lid, IW 1990. Bij deze wijziging werd het oorspronkelijke eenentwintigste lid vernummerd tot het tweeëntwintigste lid. Hierbij is echter per abuis de verwijzing in artikel 70b, tweede lid, IW 1990 niet overeenkomstig aangepast. Met de voorgestelde wijziging wordt deze verwijzing alsnog met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2023 aangepast. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

B.

In artikel 70g, vijfde lid, wordt “zevende lid” vervangen door “zesde lid”.

Artikel XXIV, onderdelen B en C (artikelen 70g en 70h van de Invorderingswet 1990)

Per 1 januari 2025 zijn de artikelen 70g en 70h IW 1990 in de IW 1990 opgenomen. Uit de toelichting blijkt dat gedurende het uitstel van betaling geen verrekening mogelijk is, tenzij de belastingschuldige hierom verzoekt – in overeenstemming met artikel 24, zesde lid, IW 1990. Per abuis is echter in de artikelen 70g, vijfde lid, en 70h, vijfde lid, IW 1990 vermeld dat artikel 24, zevende lid, IW 1990 van overeenkomstige toepassing is. Met de voorgestelde wijziging van de artikelen 70g en 70h IW 1990 wordt deze verwijzing alsnog met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2025 aangepast. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

C.

In artikel 70h, vijfde lid, wordt “zevende lid” vervangen door “zesde lid”.

Artikel XVIII

In de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2025 wordt artikel IV, onderdeel C, als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel 2 vervalt.
2. In het in onderdeel 3 opgenomen vijfde lid wordt “vierde zin” vervangen door “derde zin”.

Artikel XXV (artikel IV van de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2025)

De Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2025 bevat onder andere een maatregel waardoor de reikwijdte van de toepassing van de bedrijfsopvolgingsregeling in de schenk- en erfbelasting (BOR) wordt beperkt tot gewone aandelen die een belang van minimaal 5% van het geplaatste aandelenkapitaal vertegenwoordigen.¹⁰ Die maatregel treedt in werking op het moment waarop twee maatregelen uit de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2024, de zogenoemde familietoetsmaatregel en de verruiming van de verwateringsregeling, op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking treden. Per abuis staat een van de wijzigingsopdrachten die nodig zijn om de reikwijdte van de BOR te beperken twee keer in de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2025, met een keer een onjuiste inwerkingtredingsdatum van 1 januari 2026. In artikel XXV, onderdeel 1, wordt voorgesteld de wijzigingsopdracht met de onjuiste inwerkingtredingsdatum te laten vervallen.

Op grond artikel IV, onderdeel C, onder 3, van de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2025 wordt met ingang van 1 januari 2026 een vijfde lid ingevoegd in artikel 35e SW 1956.¹¹ In dat vijfde lid staat een onjuiste verwijzing naar een zin van artikel 35c, vijfde lid, SW 1956. In artikel XXV, onderdeel 2, wordt voorgesteld de verwijzing aan te passen zodat naar de juiste zin wordt verwezen.

In de voorgestelde inwerkingtredingsbepaling is opgenomen dat artikel XXV toepassing vindt voordat de betreffende wijzigingsopdrachten in de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2025 toepassing vinden.

Artikel XIX

In artikel 25, tweede lid, wordt "25.113" vervangen door "26.552" en wordt "3.204" vervangen door "3.270". Voorts wordt "2.060" vervangen door "2.158".

Artikel XXVIII (artikel 25 van de Wet inkomstenbelasting BES)

Artikel 25, tweede lid, Wet IB BES bevat de berekening van de tabelcorrectiefactor die wordt gebruikt voor de jaarlijkse inflatiecorrectie van de in artikel 24, derde lid, Wet IB BES opgenomen ouderentoeslag, de schijfgrenzen in de in artikel 24a, eerste lid, Wet IB BES opgenomen tarieftabel en de premiegrens, bedoeld in artikel 24a, zevende lid, Wet IB BES. De tabelcorrectiefactor wordt berekend door één te delen door de prijsindexverhouding. Deze prijsindexverhouding is de verhouding van het gemiddelde van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie, zoals berekend door het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS), betrekking hebbende op de achttiende tot en met de zevende aan het kalenderjaar voorafgaande maand en het gemiddelde van die prijsindexcijfers, betrekking hebbende op de dertigste tot en met de negentiende aan het kalenderjaar voorafgaande maand.

In artikel 25, tweede lid, Wet IB BES is ook de verdeelsleutel opgenomen die wordt gebruikt voor de bepaling van het gewogen gemiddelde van de afzonderlijke prijsindexcijfers voor de BES-eilanden aan de hand van het aantal inwoners van die eilanden. Met de voorgestelde

¹⁰ Artikelen I, onderdelen A, onder 1 tot en met 6 en 8, Aa en B, onder 1 en 2, en III, onderdelen B, onder 1 tot en met 5, 7 en 8, Ba en C, onder 1, subonderdeel a, tweede zijn, en subonderdelen b tot en met d, 2 en 3, van de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2025.

¹¹ Zie artikel IV, onderdeel C, onder 3, van de Wet aanpassing fiscale bedrijfsopvolgingsfaciliteiten 2025.

wijziging van genoemd tweede lid wordt geregeld dat de verdeelsleutel aan de hand van de laatst bekende inwonersaantallen wordt aangepast, te weten de bewonersaantallen per 1 januari 2025 zoals vastgesteld door het CBS.

Artikel XX

In het Belastingplan 2025 wordt in artikel LVIIIA “vierde lid” vervangen door “eerste lid”.

Artikel XXIX (artikel LVIIIA van het Belastingplan 2025)

Met betrekking tot het Belastingplan 2025 is een amendement van het lid Grinwis c.s. ingediend.¹² dat gelet op de toelichting¹³ onder andere beoogt het bedrag van de in artikel 3.127, derde lid, Wet IB 2001 voor lijfrentepremies opgenomen aftoppingsgrens voor de jaren 2025 en 2026 niet te indexeren. Die indexatie is geregeld in artikel 10.2b, eerste lid, Wet IB 2001. In de wettekst van het amendement is echter per abuis opgenomen dat artikel 10.2b, vierde lid, Wet IB 2001 voor de kalenderjaren 2025 en 2026 geen toepassing vindt. Genoemd vierde lid ziet echter op de indexatie van het bedrag van de eveneens in artikel 3.127, derde lid, Wet IB 2001 voor lijfrentepremies opgenomen franchise en niet op de indexatie van het bedrag van de aftoppingsgrens. Voorgesteld wordt deze omissie met terugwerkende kracht te herstellen tot en met 1 januari 2025. In de Bijstellingsregeling directe belastingen 2025 is conform de duidelijke bedoeling van het amendement per 1 januari 2025 het bedrag van de genoemde aftoppingsgrens niet aangepast en het bedrag van de genoemde franchise wel. Voor de uitvoeringspraktijk en voor belastingplichtigen heeft deze terugwerkende kracht dan ook geen gevolgen.

Artikel XXI

In de Overige fiscale maatregelen 2026 vervallen in artikel XXII met ingang van 1 januari 2030, het tweede lid alsmede de aanduiding “1” voor het eerste lid.

Artikel XXX (artikel XXII van Overige fiscale maatregelen 2026)

De Belastingdienst werkt de komende jaren = aan het gefaseerd volledig invoeren van de Wmebv. Gedurende die jaren is het van belang het in artikel XXII, tweede lid, genoemde artikel, te weten artikel 2:7, eerste lid, Awb, uit te kunnen zonderen. Het is de bedoeling dat de volledige invoering van de Wmebv in de proceessen van de Belastingdienst per 1 januari 2030 is voltooid. Daarom wordt voorgesteld te bepalen dat de uitzondering als opgenomen in het voorgestelde artikel XXII, tweede lid met ingang van die datum vervalst. Vanaf 1 januari 2030 dient de Belastingdienst dus aan alle bepalingen van de gemoderniseerde afdeling 2.3 Awb te voldoen. Omdat de in het voorgestelde artikel XXII, eerste lid, opgenomen uitzondering een permanent karakter heeft, dient dit lid niet te vervallen. Daarom blijft dit lid buiten de voorgestelde vervalbepaling.

¹² Kamerstukken II 2024/25, 36602, nr. 90.

¹³ Naast de toelichting op het amendement is ook de verwijzing in het amendement naar artikel 18ga, tweede lid, Wet LB 1964 een bevestiging van de genoemde bedoeling van het amendement.

Artikel XXII

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2026, met dien verstande dat:
  - a. artikel I, onderdelen C en D, artikel VI, onderdelen F, onder 2, en G, artikel IX, onderdeel A, artikel XII, artikel XIII, artikel XXIV, onderdelen B en C, en artikel XXIX terugwerken tot en met 1 januari 2025;
  - b. artikel II, onderdeel B, terugwerkt tot en met 1 januari 2023, waarbij artikel II, onderdeel B, geen toepassing vindt voor het jaar 2024;
  - c. artikel VI, onderdelen A en F, onder 1, en artikel XXIV, onderdeel A, terugwerken tot en met 1 januari 2023;
  - d. artikel VI, onderdelen B en D, toepassing vinden nadat artikel 35o van de Wet op de loonbelasting 1964 met ingang van 1 januari 2026 is toegepast;
  - e. artikel XVI terugwerkt tot en met 25 maart 2025;
  - g. artikel XVII terugwerkt tot en met [datum] 2025;
  - h. artikel XXV toepassing vindt voordat artikel IV, onderdeel C, onder 2 en 3, van de Wet aanpassing bedrijfsopvolgingsfaciliteiten wordt toegepast.
2. In afwijking van het eerste lid treedt artikel XVIII in werking met ingang van de dag waarop artikel I, onderdeel D, van de Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer in werking treedt.
3. In afwijking van het eerste lid treedt artikel XV in werking op het tijdstip waarop artikel 2, eerste lid, van de Wet vrachtwagenheffing in werking treedt.

Artikel XXXI (inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding. Voor een aantal wijzigingen is voorzien in een inwerkingtreding met terugwerkende kracht of met een latere datum, overgangsrecht of een afwijkende volgorde. Waar dat het geval is, is dat toegelicht bij de toelichting op de betreffende onderdelen.

Artikel XXIII

Deze wet wordt aangehaald als: Overige fiscale maatregelen 2026.